

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань екологічної політики та природокористування

01008, м. Київ-8, вул. М.Грушевського, 5, тел.: 255-27-06, факс: 255-22-72

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Комітет з питань екологічної політики та природокористування на своєму засіданні 17 червня 2020 року за ініціативи народних депутатів України – членів Комітету розглянув інформацію про необхідність та доцільність збереження цілісності формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища у Міністерстві захисту довкілля та природних ресурсів України.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 27 травня 2020 року № 425 «Деякі питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» (далі – Постанова) утворено Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України.

Постановою також внесені зміни до розділу III постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» відповідно до яких до центральних органів виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України віднесено Державне агентство лісових ресурсів України, Державне агентство рибного господарства України, Державна служба геології та надр України, Державне агентство водних ресурсів України, Державна екологічна інспекція України, Державне агентство України з управління зоною відчуження.

Відповідно до статті 16 Конституції України забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави.

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» (далі – Закон) завданням законодавства про охорону навколишнього природного середовища є регулювання відносин у галузі охорони, використання і відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки, запобігання і ліквідації негативного впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище, збереження природних ресурсів, генетичного фонду живої природи, ландшафтів та інших природних

комплексів, унікальних територій та природних об'єктів, пов'язаних з історико-культурною спадщиною.

Відповідно до статті 5 Закону державній охороні і регулюванню використання на території України підлягають: навколишнє природне середовище як сукупність природних і природно-соціальних умов та процесів, природні ресурси, як залучені в господарський обіг, так і невикористовувані в економіці в даний період (земля, надра, води, атмосферне повітря, ліс та інша рослинність, тваринний світ), ландшафти та інші природні комплекси.

Стаття 16 Закону передбачає, що державними органами управління в галузі охорони навколишнього природного середовища і використання природних ресурсів є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Враховуючи вищезазначене, Комітет вважає, що питання екологічного контролю, управління зоною відчуження, геології та надр, питання водних ресурсів, лісових ресурсів та рибного господарства повинні спрямовуватися і координуватися єдиним центральним органом виконавчої влади.

Щодо Державного агентства лісових ресурсів України

Відповідно до Лісового кодексу України ліси України є її національним багатством і за своїм призначенням та місцезнаходженням виконують переважно водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні, оздоровчі, рекреаційні, естетичні, виховні, інші функції та є джерелом для задоволення потреб суспільства в лісових ресурсах.

Лісові відносини – суспільні відносини, які стосуються володіння, користування та розпорядження лісами і спрямовуються на забезпечення охорони, відтворення та сталого використання лісових ресурсів з урахуванням екологічних, економічних, соціальних та інших інтересів суспільства.

Щодо Державного агентства водних ресурсів України

До відання центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, в галузі управління і контролю за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів, належить, зокрема: забезпечення формування державної політики у сфері охорони та відтворення вод, раціонального використання водних ресурсів; розроблення державних цільових, міждержавних програм використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів; розробка і затвердження нормативів і правил, участь у розробці стандартів щодо регулювання використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів в межах своєї компетенції.

Головним стратегічним напрямком діяльності Держводагентства є досягнення доброго стану вод відповідно до європейських підходів за басейновим принципом управління водними ресурсами.

Інституційний зв'язок Держводагентства і Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України є надзвичайно важливим для реалізації

євроінтеграційних процесів. Зміни в координації роботи Держводагентства неминуче призведе, в першу чергу, до порушення басейнового принципу управління водними ресурсами і, як наслідок, невиконання взятих Україною на себе зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію між Україною та Європейськими Союзом, які для держави є пріоритетними.

Щодо Державного агентства рибного господарства України

Законом України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» передбачено, що Закон визначає, зокрема основні засади діяльності та державного регулювання в галузі рибного господарства, збереження та раціонального використання водних біоресурсів.

Також враховуючи профільні законодавчі норми, можна дійти висновку, що більшість основних завдань Державного агентства рибного господарства України полягають у забезпеченні збереження, охорони та раціонального використанні водних біоресурсів, здійсненні державного нагляду (контролю) у галузі рибного господарства та правоохоронних функцій пов'язаних із забезпеченням таких повноважень.

Комітет вважає, що лісова, водна та рибна галузі повинні розвиватися в першу чергу з урахуванням екологічних інтересів суспільства. Також основні завдання Державного агентства лісових ресурсів України, Державного агентства водних ресурсів України, Державного агентства рибного господарства України пов'язані більше з функціями у галузі охорони навколишнього природного середовища, ніж із функціями агропромислового комплексу, тому спрямування і координацію зазначених центральних органів виконавчої влади має здійснювати новостворене Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України.

Комітет наголошує на недопустимості віднесення спрямування і координацію діяльності Держлісагентства, Держводагентства та Держрибагентства будь-яким іншим центральним органом виконавчої влади та вважає за доцільне зберегти цілісність формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища у Міністерстві захисту довкілля та природних ресурсів України.

Прошу врахувати звернення Комітету у разі розгляду порушеного питання.

Голова Комітету

О. БОНДАРЕНКО